DZIENNIK
POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 5 grudnia 1953 r. Nr 26 Poz. 259–274

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA
Ministra Poczt i Telegrafów:

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE
Ministra Poczt i Telegrafów:

OKÓLNIKI:

KOMUNIKATY:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

259.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 listopada 1953 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 20 gr, 80 gr i 1,35 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 20 gr, 80 gr i 1,35 zł emisji „Rok Odrodzenia".

Znaczek wartości 20 gr przedstawia głowę Jana Kochanowskiego, okoloną napisami: „Jan Kochanowski" z lewej strony i „Rok Odrodzenia" u góry, z prawej zaś strony umieszczono daty $\frac{1530}{1584}$ W lewym dolnym rogu znaczka znajduje się się oznaczenie wartości znaczka „20 gr". Całość zamyka u dołu napis „Poczta Polska".

Znaczek 80 gr przedstawia dziedziniec zamku na Wawelu. W górnej części znaczka umieszczono napis „Rok Odrodzenia", poniżej, pod rysunkiem — napisy „Dziedziniec Zamku na Wawelu" i „Poczta Polska" oraz oznaczenie wartości „80 gr" w prawym dolnym rogu.

Znaczek wartości 1,35 zł przedstawia głowę Mikołaja Reja okoloną napisami „Mikołaj Rej" z lewej strony i „Rok Odrodzenia" u góry, z prawej zaś strony umieszczono daty: $\frac{1505}{1569}$ W lewym dolnym roku znajduje się oznaczenie wartości znaczka „1,35 zł". Całość zamyka u dołu napis „Poczta Polska".

Znaczek wartości 20 gr wykonano w kolorze jasno-brązowym, znaczek 80 gr — w kolorze fioletowym, a znaczek wartości 1,35 zł w kolorze stalowym.

Znaczki są perforowane i wykonane techniką stalorytniczą. Wymiary znaczków wartości 20 gr i 1,35 zł: 25,5 x 31,25 mm, wartości zaś 80 gr: 31,25 x 25,5 mm.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 listopada 1953 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

260.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 listopada 1953 r. w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. W zagranicznej taryfie telegraficznej, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1953 r. w sprawie zagranicznej taryfy telegraficznej i telefonicznej (Dz. P. i T. Nr 6, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

Część II

Dział Europa

1. Poz. Gibraltar, w kol. 5 skreśla się wskazówkę =LX=.
2. Poz. Malta, w kol. 5 skreśla się wskazówkę =LX=.

Dział Afryka

3. Poz. Egipt, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczono =LX= do urzędów położonych w I i II strefie".
4. Poz. poz. Gambia, Kenia i Uganda, Mauritius, Niassa, Rodriguez, Seszele, Somali Brytyjskie, Św. Heleny, Tanganika, Wniebowstąpienia Wyspa, Unia Południowo Afrykańska, Zanzibar, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX=".
5. Poz. Nigeria, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX= (tylko do Lagos)".
6. Poz. Sierra Leone w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX= (tylko do Freetown)".
7. Poz. Wybrzeże Złote, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone: =LX= (tylko do Accra)".

Dział Ameryka

8. W uwadze o taryfikacji telegramów państwowych, w ostatnim zdaniu po wyrazach „a do pozostałych krajów Ameryki" dodaje się wyrazy „z wyjątkiem Paragwaju".

9. W poz. poz. Antigua, Barbados, Bermudy, Cayman, Dominika, Grenada, Jamajka, Montserrat, Św. Krzysztofa, Św. Łucji, Św. Wincentego, Tobago, Trynidad, Turks, Gujana Brytyjska, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX=".

Dział Azja

10. Poz. poz. Aden, Borneo Północno Wschodnie, Cypr, Hong Kong, Indie, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX=".

11. Poz. Malaje, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone =LX= (tylko do Penang i Singapur)".

12. Poz. Indonezja, w kol. 1 uwaga rozpoczynająca się od wyrazów „Język tajny" otrzymuje następujące brzmienie: „Telegramy w języku tajnym nie są dopuszczone do następujących urzędów: Amboina, Balangnipa, Baubau, Bonthain, Bulukumba, Enrekang, Geser, Kendari, Madjene, Makale, Makassar, Malili, Mamudju, Maros, Masamba, Palopo, Parepare, Pinrang, Piru Ceram, Polewali, Raha Muna, Rantepao, Rapang, Salajar, Seengkang, Wahai, Watampone, Watansoppeng".

Dział Oceania

13. Poz. Fidżi, w kol. 1 wpisuje się uwagę: „Dopuszczone: =LX=".

§ 2. Zagraniczną taryfę telefoniczną stanowiącą załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1953 r., uzupełnia się jak następuje:

Część I. A. — Postanowienia ogólne (opłaty).

Strona 75 pozycja 14. wiersz 5 od dołu: przed wyrazem „Czechosłowacja", dodać wyraz „Austria".

Część I. B.

Austria: w kol. 3. 10. 14 i 15 umieścić kolejno znak „+" w kol. 9 umieścić znak „+[5]" u dołu tabeli poniżej odnośnika [4]) umieścić następujące zdanie: „[5]) w godzinach od 9 — 13 należy pobierać opłaty jak za rozmowy pilne a w godzinach od 13 — 9 jak za rozmowy zwykłe".

Część II. Europa.

Austria: w kol. 1 przy wyrazie „Austria" umieścić odnośnik „[4])" oraz w kol. 6 i 7 umieścić kolejno liczby „25.20" i „8.40". U dołu stronicy 77 umieścić zdanie: „[4]). W ruchu z Austrią opłaty za rozmowy abonowane, należy pobierać: w godzinach od 9 — 13 jak za rozmowy pilne a w godzinach od 13 — 9 jak za rozmowy zwykłe".

Część V.

Strona 83. pozycja Luksemburg w kol. 4 skreślić zdanie: „Czechosłowacja — Austria (Wiedeń)".

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

261.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie zmiany regulaminu ogólnego o przesyłkach pocztowych.

§ 1. W celu usprawnienia doręczania przesyłek wojskowych wprowadza się zmiany w postępowaniu przy nadawaniu, doręczaniu i wydawaniu przesyłek wojskowych.

W związku z tym w regulaminie ogólnym o przesyłkach pocztowych (II P. 4) Dział VIII na stronie 65 — 68 otrzymuje następujące brzmienie:

Dział VIII.

„Postanowienia o nadawaniu, doręczaniu i wydawaniu przesyłek wojskowych.

Rozdział 1.

Postępowanie ogólne.

§ 136. Przepisy niniejsze normują postępowanie placówek p. t. przy przyjmowaniu przesyłek nadawanych przez jednostki i instytucje wojskowe oraz postępowanie przy wydawaniu tym jednostkom i instytucjom przesyłek adresowanych do nich i do osób należących do ich składu osobowego.

§ 137. Przesyłki adresowane do oficerów i podoficerów w mieszkaniach prywatnych lub w biurach doręcza się według ogólnie obowiązujących zasad. Również według ogólnie obowiązujących zasad doręcza się przesyłki za poświadczeniem odbioru (wypłaty), przesyłki za pobraniem i zlecenia pocztowe — przeznaczone dla jednostek i instytucji wojskowych oraz dla osób należących do ich składu osobowego.

§ 138. Przyjmowanie przez placówkę p. t. przesyłek od jednostki wojskowej o **numerycznym brzmieniu** i wydawanie przesyłek tej jednostce uzależnione jest od zarejestrowania się jednostki w placówce p. t. na podstawie atestatu pocztowego.

§ 139. Atestat pocztowy jest dokumentem prawnym, upoważniającym jednostkę do zarejestrowania się w dowolnej placówce p. t. i tym samym do podejmowania oraz nadawania wszelkiego rodzaju przesyłek urzędowych i prywatnych.

§ 140. Zarejestrowanie i wyrejestrowanie jednostki w placówce p. t. następuje w ten sposób, że na okazanym atestacie pocztowym pracownik pocztowy umieszcza w odpowiedniej rubryce datę, podpis i odcisk datownika.

§ 141. Instytucje wojskowe nadają i odbierają przesyłki w placówce p. t. bez rejestrowania się na podstawie atestatu.

§ 142. Tak jednostki wojskowe o numerycznym brzmieniu zarejestrowane w placówce p. t. (§ 138), jak i instytucje wojskowe, obowiązane są złożyć w placówce p. t. pełnomocnictwa pocztowe, nakładu wojskowego, upoważniające pocztyliona wojskowego i oficera do podejmowania przesyłek.

Pełnomocnictwa pocztowe wystawia dowódca jednostki wojskowej (kierownik instytucji) według niżej podanego wzoru:

Wzór Nr. 1

Podłużna pieczęć jednostki
o numerycznym brzmieniu
lub instytucji

PEŁNOMOCNICTWO POCZTOWE

Upoważnia się ....
(stopień, nazwisko i imię, imię ojca)

do odbioru i kwitowania z placówki pocztowo-telekomunikacyjnej .... następujących rodzajów
(nazwa placówki)

wojskowych przesyłek pocztowych ....

....

nadchodzących pod adresem: ....

i składu osobowego tej jednostki (instytucji) ....

Pełnomocnictwo ważne od .... do ....

Podpis upoważnionego ....
(podpis)

Pieczęć
J. W. (instytucji)

Dowódca Jednostki Wojskowej
Kierownik instytucji wojskowej

....
(podpis)

Za pełnomocnictwa pocztowe nakładu wojskowego nie pobiera się opłat.

§ 143. Do podejmowania przesyłek listowych zwykłych i poleconych, czasopism, paczek zwykłych i wartościowych, oraz dowodów odbioru na listy wartościowe i przekazów pocztowych i telegraficznych (bez pieniędzy) upoważnieni są na podstawie pełnomocnictwa pocztowego — pocztylioni wojskowi. Do podejmowania listów wartościowych oraz kwot przekazowych upoważnieni są na podstawie pełnomocnictwa pocztowego — oficerowie. Przesyłki ekspresowe podejmują również pocztylioni i oficerowie.

§ 144. Pełnomocnictwa pocztowe dla pocztyliona lub oficera wystawia jednostka (instytucja) w dwóch egzemplarzach, z których jeden dla każdorazowej kontroli pozostaje u pocztyliona lub upoważnionego oficera, drugi zaś egzemplarz w placówce p. t.

§ 145. Do wystawiania pełnomocnictw pocztowych upoważnieni są tylko dowódcy jednostek i kierownicy instytucji wojskowych, którzy stwierdzają ważność pełnomocnictwa swoim podpisem i pieczęcią z Godłem Państwa.

§ 146. Pełnomocnictwo pocztowe traci swą ważność po upływie terminu na jaki zostało wystawione, bądź na skutek unieważnienia go lub odwołania przez jednostkę wojskową (instytucję), bądź też zagubienia i wystawienia nowego pełnomocnictwa.

§ 147. Pocztylioni wojskowi i oficerowie obowiązani są przy podejmowaniu przesyłek okazywać pracownikowi pocztowemu pełnomocnictwa pocztowe oraz udowadniać swoją tożsamość przez okazanie legitymacji służbowej.

Rozdział 2.

Wydawanie przesyłek pocztylionowi wojskowemu.

§ 148. Przesyłki listowe zwykłe i czasopisma wydaje się pocztylionowi wojskowemu bez pokwitowania.

§ 149. Przesyłki listowe polecone, paczki (zwykłe i wartościowe), dowody odbioru na listy wartościowe oraz przekazy pocztowe i telegraficzne wpisuje placówka p. t. — przed wydaniem pocztylionowi — do rejestru, druk Nr 2a, wzór Nr 2. Rejestr prowadzi się w 2 egzemplarzach przy użyciu kalki. Dla przesyłek każdego rodzaju, z wyjątkiem przekazów, prowadzi się oddzielny rejestr. Arkusze każdego rejestru oznacza się numerami bieżącymi miesięcznie od 1. Do każdorazowego wydania przesyłek używa się oddzielnego arkusza rejestru. Przesyłki polecone, paczki i dowody odbioru wpisuje się do rejestrów pojedyńczo. Przekazy — po wpisaniu do listy przekazów wojskowych — wpisuje się sumarycznie do rejestru, do którego zostały wpisane przesyłki polecone, podając ilość przekazów i ogólną sumę kwot przekazowych. Przesyłek poleconych i paczek, wpisanych do rejestru nie wpisuje się do kart doręczeń ani do ksiąg oddawczych. Do czasu wydania druku Nr 2a rejestry należy sporządzać odręcznie.

Wzór Nr 2.

R e j e s t r Nr.........
wojskowych przesyłek pocztowych wydanych

Datownik

pocztylionowi wojskowemu ....
(nazwisko i imię)

z jednostki wojskowej Nr .... (z instytucji wojskowej) ....
(nazwa)

wg pełnomocnictwa pocztowego z dnia ....

z placówki p. t. ....
nazwa

L. p.	Rodzaj przesyłki	Miejsce nadania	Nr nadawczy	Nadawca	Adresat	Wartości		Potwierdzenie odbioru	Uwagi
						zł	gr		
1	2	3	4	5	6	7		8	9

§ 150. Odbiór przesyłek i dowodów odbioru na listy wartościowe kwituje pocztylion wojskowy przez umieszczenie swego podpisu w odpowiedniej rubryce odbitki rejestru, która pozostaje w placówce p. t. Pierwopis rejestru wydaje się wraz z przesyłkami pocztylionowi. Wraz z przekazami wydaje się pocztylionowi także obydwie odbitki listy przekazów wojskowych.

§ 151. Przy wydawaniu przesyłki poleconej uszkodzonej placówka p. t. umieszcza w kolumnie „Uwagi" rejestru i na samej przesyłce napis „przesyłka uszkodzona". Do wydawanej paczki uszkodzonej placówka p. t. dołącza protokół o uszkodzeniu, przy czym w kol. „uwagi" rejestru umieszcza napis „z protokółem".

§ 152. Niedoręczone przesyłki polecone, paczki i dowody odbioru na listy wartościowe zwraca pocztylion wojskowy placówce p. t. z odpowiednią adnotacją o powodzie niedoręczenia, umieszczoną na przesyłce lub na dowodzie odbioru. Odbiór niedoręczonych przesyłek i dowodów odbioru kwituje placówka p. t. na pierwopisie rejestru, wydanym pocztylionowi. W odbitce rejestru przekreśla placówka p. t. właściwy wpis, tak by pozostał czytelny, a w kol. „Uwagi" umieszcza wyraz „zwrot".

Rozdział 3.

Wydawanie listów wartościowych i kwot przekazowych.

§ 153. Listy wartościowe nadeszłe pod adresem jednostki lub instytucji wojskowej oraz osób należących do składu osobowego jednostki lub instytucji — wydaje placówka p. t. oficerowi upoważnionemu pełnomocnictwem pocztowym — za pokwitowaniem na dowodach odbioru, wydanych uprzednio przez placówkę p. t. pocztylionowi wojskowemu.

§ 154. Kwoty z przekazów pocztowych i telegraficznych wydaje placówka p. t. upoważnionemu oficerowi na podstawie wydanych pocztylionowi przekazów oraz dwóch odbitek listy przekazów wojskowych.

§ 155. Na odwrocie każdego przekazu powinien być umieszczony podpis oficera.

§ 156. Placówka p. t. po otrzymaniu od upoważnionego oficera podpisanych przekazów — sprawdza je z listą przekazów wojskowych, zatrzymaną u siebie i po sprawdzeniu wypłaca oficerowi ogólną kwotę przekazową za pokwitowaniem na liście przekazów wojskowych przy użyciu kalki. Pierwopis listy wraz z przekazami stanowi załącznik księgi wypłaconych przekazów, pierwsza odbitka pozostaje w placówce p. t., drugą odbitkę wraz z odcinkami przekazów wydaje placówka p. t. upoważnionemu oficerowi.

§ 157. Jeżeli upoważniony oficer nie podejmuje kwoty z przekazu wpisanego do listy przekazów wojskowych, placówka p. t. powinna zażądać od niego podania na odwrocie przekazu powodu niepodjęcia. Wpisy niepodjętych przekazów powinna placówka p. t. przekreślić we wszystkich trzech egzemplarzach listy przekazów wojskowych, tak aby pozostały czytelne, notując w odpowiedniej rubryce datę i placówkę p. t., do której przekaz dosłano lub zwrócono. Ogólną kwotę przekazów zwróconych należy odjąć od ogólnej sumy przekazów wpisanych do listy i różnicę tj. kwotę wypłaconą oficerowi wpisać cyframi i słowami na wszystkich 3 egzemplarzach listy.

§ 158. Placówka p. t. wpisuje ogólną sumę z listy przekazów wojskowych do księgi przekazów wojskowych (druk nakładu wojskowego) prowadzonej przez upoważnionego oficera, potwierdzając wpis podpisem pracownika kasowego i odciskiem datownika.

§ 159. W przypadku zwrotu przekazu pocztowego i skreślenia go w liście przekazów wojskowych, należy przekaz skreślony pokwitować w odpowiedniej rubryce księgi przekazów wojskowych (druk nakładu wojskowego)".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

262.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 listopada 1953 r. w sprawie częściowej zmiany przepisów gospodarczych III A—3.

§ 1. W przepisach gospodarczych III A—3, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 listopada 1951 r. (Dz. P. i T. Nr 24, poz. 379):

1. W części V skreśla się § 135;

2. W części III po rozdziale 13 wprowadza się nowy rozdział, jako rozdział 13a w brzmieniu:

„Rozdział 13a

Odpowiedzialność pracowników za przydzielone im do użytku służbowego przedmioty.

§ 108a 1. Pracownik odpowiada za stan przydzielonych mu do użytku służbowego przedmiotów.

2. Pracownik obowiązany jest naprawić wyrządzone rozmyślnie, lub z niedbalstwa szkody, wynikłe z uszkodzenia, zniszczenia, lub utraty przedmiotów, przydzielonych mu do użytku służbowego.

3. Każdy pracownik obowiązany jest niezwłocznie powiadomić swego przełożonego o uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie przedmiotów przydzielonych mu do użytku służbowego, niezależnie od tego, z czyjej winy to nastąpiło.

4. Stwierdzenie uszkodzenia, zniszczenia lub utraty przedmiotów, przydzielonych pracownikowi do użytku służbowego należy do kierownika sprawującego bezpośredni nadzór nad czynnościami służbowymi pracownika. O fakcie tym bezpośredni zwierzchnik zainteresowanego pracownika zawiadamia pisemnie kierownictwo obwodowego (rejonowego, wydzielonego) urzędu.

5. Pracownik może naprawić wyrządzone szkody we własnym zakresie za zgodą kierownictwa obwodowego (rejonowego, wydzielonego) urzędu.

6. Po dokonaniu naprawy należy komisyjnie stwierdzić, że uszkodzony przedmiot odzyskał swą przydatność użytkową, jaka istniała przed uszkodzeniem. W skład komisji, poza przedstawicielem kierownictwa obwodowego (rejonowego, wydzielonego) urzędu powinien wejść st. księgowy (referent finansowo-księgowy) oraz przedstawiciel rady miejscowej.

7. W przypadku zniszczenia lub utraty przedmiotu, pracownik obowiązany jest pokryć wyrządzoną szkodę, wpłacając odszkodowanie, którego wysokość winna być ustalona według zasad podanych w punkcie 10.

W przypadkach wyjątkowych, za zgodą władzy przełożonej (dyrekcji), wpłacanie odszkodowania może być rozłożone na raty.

8. Drobne uszkodzenie przedmiotów , jak: rozdarcie odzieży ochronnej, uszkodzenie torby doręczycielskiej, lub monterskiej itp. mogą być naprawione przez pracownika bez zachowania podanych wyżej formalności za zgodą bezpośredniego przełożonego.

9. W przypadku uchylenia się pracownika od naprawy wyrządzonej szkody, kierownictwo obwodowego (rejonowego, wydzielonego) urzędu wspólnie z radą miejscową związku i starszym księgowym (referentem finansowo-księgowym) zgłasza wniosek do władzy przełożonej (dyrekcji) o wydanie decyzji w trybie administracyjnym, określającej wysokość odszkodowania pieniężnego za wyrządzone rozmyślnie lub z niedbalstwa szkody, wynikłe z uszkodzenia, zniszczenia lub utraty przedmiotów przydzielonych pracownikowi do użytku służbowego.

We wniosku należy szczegółowo opisać:

a) w miarę możności stan przedmiotu w chwili wydania go pracownikowi do użytkowania (nowy, używany, jeśli używany — przypuszczalny % zużycia),

b) stan przedmiotu w chwili zagubienia lub utraty (określić procent przydatności — o ile jest to możliwe),

c) obecny stan przedmiotu, jeśli został tylko uszkodzony (określić % przydatności),

nadto podać:

d) datę wydania przedmiotu pracownikowi do użytkowania,

e) przeciętny okres używalności wg katalogu przedmiotów zaopatrzenia,

f) koszty ewent. naprawy, jeśli został tylko uszkodzony,

g) wartość rynkową przedmiotu,

h) cenę nabycia przedmiotu,

i) cenę inwentarzową lub ewidencyjną.

Wniosek podpisuje kierownictwo obwodowego (rejonowego, wydzielonego) urzędu, przedstawiciel rady miejscowej związku i st. księgowy (referent finansowo-księgowy).

10. Wysokość odszkodowania pieniężnego za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę przedmiotów, przydzielonych pracownikowi do użytku służbowego, ustala władza przełożona (dyrekcja) w porozumieniu z głównym księgowym na następujących zasadach:

a) w przypadkach uszkodzenia przedmiotu na podstawie rzeczywistych kosztów naprawy,

b) w przypadkach zniszczenia lub utraty przedmiotu nietrwałego na podstawie wartości rynkowej tj. po cenie, po której przedmiot ten można odkupić, uwzględniając jego stopień zużycia,

c) w przypadkach zniszczenia lub utraty przedmiotu — środka trwałego — na podstawie ceny nabycia lub w wypadku niemożności ustalenia tej ceny — na podstawie ceny zainwentaryzowania, uwzględniając stopień zużycia.

11. Przy ustalaniu stopnia zużycia nie należy brać pod uwagę wyłącznie okresów używalności, wskazanych w katalogu przedmiotów zaopatrzenia, jako okresów przeciętnych, lecz i warunki, jakie mogły wpłynąć na mniejsze lub większe zużycie przedmiotów.

12. Pracownik, który nie zwróci przedmiotu, przydzielonego mu do użytku służbowego, odpowiada tak, jak za jego utratę.

13. Niezależnie od ustalenia odpowiedzialności materialnej pracownika za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę, przydzielonych mu do użytku służbowego przedmiotów, bezpośredni przełożony w razie stwierdzenia, że popełnione zostało przestępstwo, ściągane z urzędu, powiadomi o tym niezwłocznie prokuratora lub organa milicji obywatelskiej.

14. Przepisy niniejsze dotyczą również pracowników dyrekcji okręgowych p. i t. z tym, że wysokość odszkodowania ustala kierownictwo dyrekcji okręgowej, wspólnie z radą miejscową i głównym księgowym.

15. Odpowiedzialność pracowników za przedwczesne zużycie maszyn i urządzeń regulują odrębne przepisy.

16. Sprawy umundurowania pracowników i odpowiedzialność za ich przedwczesne zużycie, zniszczenie lub utratę regulują postanowienia zawarte w rozdziale 14".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

263.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 listopada 1953 r. w sprawie zmian w urzędowym zbiorze przepisów służbowych.

§ 1. W urzędowym zbiorze przepisów służbowych tom 1 działu X (X R 1) — Regulaminu finansowo-rachunkowego dla placówek p. t. wprowadza się następujące zmiany.

1) § 56 otrzymuje nowe zdanie o brzmieniu: „kontroler względnie kierownik placówki p. t. obowiązany jest przynajmniej raz w miesiącu zbadać szczegółowo zestawienie zapasów figurujących w rachunku znaczków i druków płatnych i uzgodnić je z faktycznym zapasem w kasie głównej";

2) § 194 otrzymuje dalszy ustęp o brzmieniu „3. Urzędy obwodowe prowadzą rachunek miesięczny w jednym egzemplarzu";

3) w § 214 po wyrazach „placówki p. t." umieszcza się dalsze wyrazy „wchodzące w skład obwodu — do urzędu obwodowego, urzędy rejonowe i wydzielone";

4) w § 215 skreśla się wyrazy: „do dyrekcji".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1953 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

264.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 listopada 1953 r. w sprawie mocy obowiązującej niektórych zarządzeń Dyrekcji Państwowego Przedsiębiorstwa Kolportażu „Ruch".

Celem zapewnienia operatywności w kierownictwie kolportażem prasy, mając na uwadze przepis art. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o prenumeracie i kolportażu czasopism i wydawnictw (Dz. U. Nr 53, poz. 407) zastrzegający na rzecz przedsiębiorstwa kolportażu prawo wyłącznego korzystania z usług poczty oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Prezesa Rady

Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodraczego z dnia 27 lipca 1950 r. w sprawie nadania P. P. K. „Ruch" prawa wyłączności na prenumeratę oraz kolportaż dzienników i czasopism (Dz. U. Nr 35, poz. 313) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zarządzenia Dyrekcji Państwowego Przedsiębiorstwa Kolportażu „Ruch" dotyczące przyjmowania zamówień na dostawy (prenumeraty) dzienników, czasopism oraz innych wydawnictw periodycznych krajowych i zagranicznych oraz ich rozpowszechniania (kolportażu) są wiążące dla dyrekcji okręgowych poczty i telekomunikacji oraz dla Dyrekcji Okręgowej Poczty w Warszawie na równi z zarządzeniami centralnych zarządów funkcjonalnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1953 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

O K Ó L N I K I:

265.

Zmiana spisu czasopism drukujących ogłoszenia drobne.

1. W spisie czasopism drukujących ogłoszenia drobne, stanowiącym załącznik do instrukcji o przyjmowaniu zamówień drobnych ogłoszeń prasowych, ogłoszonej w Dz. P. i T. z 1953 r. Nr 10, poz. 94, wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się czasopisma wymienione pod l. p. 2 i 7 tj. „Dziennik Łódzki" i „Express Ilustrowany";

b) dodaje się na końcu spisu następujące pozycje:

„42 Gazeta Poznańska — 1 zł 50 gr — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Poznań, Gen. Świerczewskiego 3;

43 Głos Robotniczy — 1 zł 50 gr — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Łódź, Piotrkowska 96;

44 Łódzki Express Ilustrowany — 2 zł 25 gr — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Łódź, Piotrkowska 96".

2. W spisie czasopism drukujących ogłoszenia drobne, zamieszczonym w broszurze pt. „Wskazówki dla pracowników pocztowych przyjmujących zamówienia na druk drobnych ogłoszeń prasowych", należy skreślić poz. 2 „Dziennik Łódzki" i poz. 7 „Express Ilustrowany", a na końcu spisu dopisać pozycje:

„43 Głos Robotniczy — 1 zł 50 gr — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Łódź, Piotrkowska 96;

44 Łódzki Express Ilustrowany — 2 zł 25 gr — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Łódź, Piotrkowska 96".

266.

Przesyłki listowe Komitetów Odbudowy m. st. Warszawy za opłatą kredytowaną i przerzucaną na adresata.

Stwierdzono, że niektóre placówki p. t. postępują niewłaściwie przy przyjmowaniu lub doręczaniu przesyłek listowych, nadawanych przez Komitety Odbudowy Warszawy.

W związku z tym przypomina się placówkom p. t., że:

a) zgodnie z zarządzeniem z dnia 19 grudnia 1951 r. w sprawie zmiany regulaminu o przesyłkach listowych w obrocie wewnętrznym, § 1 pkt. 2, poz. 6 (Dz. P. i T. Nr 1, poz. 11) opłaty za przesyłki listowe, nadawane przez Naczelną Radę Odbudowy m. st. Warszawy, Komitety Obywatelskie Odbudowy m. st. Warszawy — wojewódzkie, powiatowe i miejskie w miastach wydzielonych, są kredytowane i należność za te przesyłki uiszczana jest centralnie. Przesyłki te winny być zaopatrzone napisem: „Opł. poczt. kredyt-zarz. M. P. i T. Nr PK. 224 z dn. 10.XII. 1951 r.";

b) zgodnie z zarządzeniem z dnia 5 marca 1952 r. o zmianie w urzędowym zbiorze przepisów pocztowo-telekomunikacyjnych § 1, pkt. 1 c (Dz. P. i T. Nr 6, poz. 83) opłaty taryfowe za przesyłki listowe, nadawane przez Komitety Odbudowy Warszawy miejskie (w m. niewydzielonych), gminne, gromadzkie, zakładowe i szkolne — uiszczają w pełnej pojedynczej wysokości adresaci, tj. Naczelna Rada Odbudowy m. st. Warszawy, Komitety Odbudowy Warszawy — wojewódzkie, powiatowe i miejskie w m. wydzielonych. Przesyłki adresowane do tych instytucyj winny być zaopatrzone w napis: „Opłatę poczt. uiści adresat — zarz. M. P. i T. Nr 220 z dn. 5.III. 1952 r.".

Przesyłek listowych, nadawanych przez Komitety Odbudowy Warszawy, które nie odpowiadają powyższym warunkom, nie należy przyjmować, a wyjęte ze skrzynek pocztowych obciążać dopłatą w podwójnej wysokości pełnej opłaty taryfowej.

267.

Wypłaty z książeczek oszczędnościowych P. K. O.

Stwierdzono, że placówki p. t. dokonują wypłat z książeczek oszczędnościowych P. K. O. na podstawie jednorazowych pełnomocnictw do podjęcia z książeczki określonej kwoty, opatrzonych podpisem właściciela książeczki, uwierzytelnionym przez komitet domowy wzgl. blokowy.

Zwraca się uwagę, że dokonywanie wypłat na podstawie tego rodzaju pełnomocnictw jest niedopuszczalne.

W związku z tym przypomina się, że zgodnie z § 14 pkt. 8 Regulaminu o obsłudze książeczek oszczędnościowych dla ważności jednorazowych pełnomocnictw niezbędne jest uwierzytelnienie podpisu właściciela książeczki — pod pieczęcią przez: notariusza, sąd, naczelną władzę państwową, radę narodową, instytucję państwową, przedsiębiorstwo państwowe, zakład państwowy, jednostkę wojskową, organ milicji obywatelskiej lub związek zawodowy.

268.

Sprzedaż kopert, kartek i właściwych znaczków pocztowych.

Aczkolwiek okólnikiem umieszczonym w Dzienniku P. i T. Nr 13 z 1953 r. (poz. 120) zobowiązano placówki p. t. do stałego zaopatrywania się w dostateczne ilości kopert i kartek oraz znaczków pocztowych poszczególnych wartości, z otrzymanych reklamacji, pojawiających się również w prasie wynika, iż niektóre placówki p. t. nie zaopatrują okienek sprzedaży znaczków we wszystkie te wydawnictwa. Szczególnie brak kopert zarówno z nadrukiem znaczka jak i zwykłych z dolepionym znaczkiem (Dziennik P. i T. Nr 18 z 1952 r., poz. poz. 268 i 271) oraz lotniczych, jak również niektórych rodzai kartek pocztowych.

Stan taki nie może być nadal tolerowany. Wszystkie placówki p. t. mają stale zaopatrywać okienka sprzedaży w dostateczne ilości w/w kopert oraz kartek pojedynczych zamiejscowych i miejscowych oraz podwójnych (na odpowiedź), jak również znaczków obiegowych poszczególnych wartości (z wyróżnieniem wyższych). Wydawnictwa te powinny być sprzedawane stale, szczególnie koperty — w godzinach gdy sklepy dystrybucji kopert są zamknięte. Nadto placówki winny czuwać nad właściwą ich sprzedażą oraz zapotrzebowaniem i dostawą we właściwym czasie z okręgowej składnicy zaopatrzenia p. i t.

Wreszcie dla orientacji klientów, wszystkie placówki pt. niezwłocznie umieszczą nad okienkami sprzedaży znaczków (lub obok) odpowiednie wykazy znajdujących się w sprzedaży kopert i kartek oraz znaczków obiegowych z oznaczeniem poszczególnych ich wartości — bez wymieniania ich emisji lub rysunków. Wykaz taki ma być uaktualizowany i czytelny, a w jego nagłówku należy zamieścić apel proponujący nabywanie kopert i kartek oraz właściwych znaczków, możliwie zbliżonych do danych opłat. Obok takiego wykazu umieścić należy również wzory wszystkich kopert i kartek aktualnych poszczególnych rodzai — **skasowane** (wzorów znaczków nie należy umieszczać).

W ogólnym zapasie (na bieżące potrzeby i stałym) nie należy przechowywać zbyt długo okolicznościowych znaczków pocztowych.

Organa kontrolne winny sprawdzać wykonanie tego zarządzenia w placówkach p. t.

269.

Wymiana przekazów pocztowych z Włochami.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Włochami, na zasadzie Porozumienia i Regulaminu wykonawczego do Porozumienia Światowego Związku Pocztowego o przekazach pocztowych (Bruksela 1952 r.).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe i ekspresowe przekazy pocztowe (także za poświadczeniem wypłaty) z wyłączeniem przekazów telegraficznych i pobraniowych.

3. Przekazy pocztowe nadawane do Włoch należy wystawiać w walucie włoskiej tj. w lirach i oznaczać słownie kwoty przekazowe w języku francuskim.

4. Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu wynosi w obu kierunkach 20.000 lirów.

5. Wpłacone przez nadawców kwoty przekazowe przeliczają urzędy nadania na liry włoskie według kursu obowiązującego dla przekazów pocztowych do Włoch.

6. Przekazy pocztowe nadane w Polsce do Włoch należy kierować luzem do urzędów przeznaczenia za pośrednictwem C. U. W. P. Warszawa 3.

7. Przekazy pocztowe z Włoch opiewające na liry włoskie nadchodzić będą w listach służbowych do Urzędu Pocztowego Warszawa 1.

Przekazy takie nadesłane omyłkowo wprost do urzędów przeznaczenia należy przesyłać w służbowych listach poleconych do Urzędu Pocztowego Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych) w celu kontroli i przeliczenia na walutę polską.

8. Urząd Pocztowy Warszawa 1 postępuje z nadesłanymi przekazami w myśl postanowień zarządzenia z dnia 2 września 1948 r. Nr PZ 110 w sprawie obrotu pocztowo - telekomunikacyjnego z Czechosłowacją, podanych w części „Przekazy pocztowe i pobrania" (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21, poz. 51), wpisując je do specjalnego wykazu przekazów pocztowych z Włoch do Polski.

9. Opłaty od przekazów pocztowych do Włoch należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym.

10. Reklamacje, żądania informacji, sprostowania adresu itp. należy kierować pod adresem: Direction Générale des Postes et des Télégraphes, 5e Service, Rome (Italie).

11. Wysyłanie przekazów pocztowych do Włoch dopuszczalne jest tylko na podstawie zezwolenia Narodowego Banku Polskiego, Wydział Dewizowy, o które nadawca powinien się postarać i złożyć je w urzędzie pocztowym przy nadaniu przekazu.

12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

270.

Przesyłanie za granicę bez pozwolenia wywozu niektórych towarów do wagi 500 g.

Ministerstwo Handlu Zagranicznego wyjaśniło, iż bez pozwolenia wywozu mogą być przesyłane za granicę jako pamiątki lub upominki do wagi 500 g w przesyłkach pocztowych wyłącznie przez osoby fizyczne tylko drobne wyroby regionalne z drzewa, zabawki z drzewa, pospolite wyroby ze szkła zwykłego, spirytualia i wyroby tytoniowe produkcji krajowej oraz dzienniki, czasopisma, książki i inne wydawnictwa nakładu powojennego w języku polskim i w językach obcych, wydane w Polsce, ZSRR, NRD i krajach demokracji ludowej, z wyjątkiem dzieł zbiorczych, wszelkiego rodzaju słowników i encyklopedii oraz książek naukowych i technicznych.

Wywóz wszelkich innych towarów, bez względu na ich charakter i przeznaczenie, jest wyłączony z obrotu w przesyłkach pocztowych do wagi 500 g i może być dokonany tylko na podstawie pozwolenia wywozu Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

Wagę 500 g należy rozumieć jako wagę netto towaru lub wagę towaru z bezpośrednim opakowaniem (spirytualia, wyroby tytoniowe); waga przesyłek pocztowych zawierająca tylko jeden egzemplarz książki lub broszury, względnie komplet dzieła jednego autora pod tym samym tytułem może przekraczać 500 g.

Jako jeden egzemplarz książki lub broszury należy rozumieć zarówno jedną książkę, jak i komplet dzieła jednego autora pod tym samym tytułem (np. książka E. Orzeszkowej pt. „Argonauci" stanowiąca zamkniętą całość w jednym tomie, Wł. St. Reymonta „Chłopi" w 4 tomach, B. Prusa „Lalka" w 3 tomach itp.), przy czym nie jest przeszkodą do dokonania odprawy celnej, jeżeli wysyłany jest tylko jeden tom lub dwa tomy książki jednego autora pod tym samym tytułem (np. tylko I tom lub tylko II i IV tom książki Wł. St. Reymonta pt. „Chłopi").

Na wysłanie za granicę wielotomowych dzieł zbiorowych danego autora jak: „pisma zbiorowe", „pisma zebrane" itp. jak również wszelkiego rodzaju słowników i encyklopedii oraz książek naukowych i technicznych wymagane jest każdorazowe pozwolenie Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

KOMUNIKATY:

271.

Kurs przeliczenia kwot przekazowych w obrocie międzynarodowym.

1. Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych w obrocie ze Szwajcarią obowiązuje od dnia 10 listopada br. następujący kurs przeliczenia:

100 fr. szw. = 93,32 zł.—.

2. Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych w obrocie z Włochami obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r. następujący kurs przeliczenia:

100 lirów = 0,67 zł.

272.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów.

W spisie władz i urzędów uprawnionych do opłacania listów i kartek pocztowych znaczkami pocztowymi do opłaty przesyłek urzędowych, stanowiącym załącznik do Dziennika P. i T. Nr 9, z 1953 r. dopisuje się:

w poz. 25. „Ministerstwo Górnictwa",
„Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego w Warszawie,
Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego w Chorzowie — Batorym,
Główny Magazyn Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego w Bytomiu,
Szkoły Przysposobienia Zawodowego,
Zasadnicze Szkoły Górnicze dla Przemysłu Węglowego,
Zasadnicze Szkoły Górnicze dla Przemysłu Naftowego,
Zasadnicze Szkoły Górnicze dla Przemysłu Koksowniczego,
Zasadnicza Szkoła Metalowa w Wałbrzychu,
" " dla Przemysłu Solnego w Wieliczce,
Technika Przemysłu Węglowego — Górnicze,
" " " — Mechaniczno- Elektryczne,
" " " — Budowy Maszyn Górniczych,
Technikum Zawodowe dla Pracujących w Wałbrzychu,
" Przemysłu Naftowego w Krośnie,
" " " dla Robotników wysuniętych w Jaśle,
Technika Koksochemiczne,
Technikum Gazownicze we Wrocławiu,
Technikum Majstrów Kopalnictwa Naftowego w Jaśle".

w poz. 26. „Ministerstwo Hutnictwa"
„Zasadnicze Szkoły Górnicze,
" " Hutnicze,
Zasadnicza Szkoła Hutniczo-Elektryczna,
" " " -Metalowa,
" " Górniczo-Hutnicza,
" " Metalowa,
Technika Hutnicze,
" Hutniczo-Mechaniczne,
" Mechaniczne,
" Mechaniczno-Hutnicze,
" Górnictwa Rud,

Technikum Górnictwa,
" Mechaniczno-Elektryczne,
" Materiałów Ogniotrwałych,
" Odlewnicze,
" Budowy Urządzeń Hutniczych,
" Mechaniczno-Hutnicze dla pracujących,
Wydziały dla pracujących przy Technikach Hutniczych,
Wydział dla pracujących przy Technikum Mechaniczno-Hutniczym,
Wydziały Zaoczne Techników Hutniczych,
Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Dąbrowie Górniczej,
Warsztaty Szkolne Zasadniczych Szkół Górniczych i Hutniczych,
Warsztat Szkolny Zasadniczej Szkoły Górniczo-Hutniczej,
" " " " Hutniczo-Elektrycznej,
" " " " Metalowej,
" " " " Hutniczo-Metalowej,
Internat Zamkniętego Studium Inż. Technicznego przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
Internaty Zasadniczych Szkół Górniczych i Hutniczych,
" Techników Hutniczych,
" " Górniczych,
" " Hutniczo-Mechanicznych,
" " Mechanicznych,
Internat Technikum Mechaniczno-Hutniczego,
" " Budowy Urządzeń Hutniczych".

w poz. 30. „Ministerstwo Przemysłu Chemicznego"
„Szkoły podległe Ministerstwu Przemysłu Chemicznego".

w poz. 33. „Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych"
„Technika Przemysłu Ceramiki Budowlanej,
" Mechaniczno-Elektryczne,
" Przemysłu Materiałów Wiążących,
" " Kamienia Budowlanego,
" " Ceramicznego,
" " Szklarskiego,
" " Ceramiki Budowlanej dla Robotników Wysuniętych,
Zasadnicze Szkoły Metalowe,
" " Elektryczne,
" " Ceramiczne,
" " Szklarskie,
" " Kamieniarskie".

273.

Uzupełnienie (nr 6) do przepisów II P 19 „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę".

Do niniejszego Dziennika P. i T. dołączone jest uzupełnienie (nr 6) do przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę" (II P 19) załącznika do Dziennika P. i T. nr 18 z 1951 r., poz. 293; z uzupełnienia tego należy wyciąć oznaczone części i nalepić na odpowiednich stronach, pozostałe zaś zmiany należy przeprowadzić odręcznie.

274.

WYKAZ uruchomionych placówek p. t.

Klasa i rodzaj jednostki eksploatacyjnej	Nazwa placówki p. t.	Numer sytuacyjny pola dla telefonu i paczek	Punkt wymiany i odcinek komunikacyjny	Godziny służbowe w dziale telekomunikacyjnym	Województwo i powiat	Dyrekcja Okręg. P. i T.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
poś.	Bądki Wielkie	32—36	Nowa Wieś k. Kwidzyna	L/2	Gd. Kwidzyn	Gd.	ur. 1.12.53 r.
VII	Bielsko-Biała 5 (Lipnik)	75—35	Bielsko-Biała 2	L	Sg. Bielsko — Biała	Sg.	ur. 11.12.53 r.
oddz.	Gliwice 1 (Trynek)	70—33	Gliwice 1	L	Sg. Gliwice (miasto)	Sg.	ur. 11.12.53 r.
VII	Gnojnik	75—47	Brzesko 2	8—15	Kr. Brzesko	Kr.	ur. 21.11.53 r.
VII	Hołdunów	72—36	Imielin	L	Sg. Pszczyna	Sg.	ur. 11.12.53 r.
Ag.	Jagniątków	63—11	Jelenia Góra 2	10—13	Wł. Jelenia Góra	Wł.	ur 11.10.53 r.
VII	Krzywaczka	75—41	Głogoczów	8—15	Kr. Myślenice	Kr.	ur. 21.11.53 r.
oddz.	Łabędy	69—33	Łabędy	L	Sg. Gliwice	Sg.	ur. 21.12.53 r.

Ag.	Mokrzesz	64—38	Częstochowa 1	9—12	Sg. Częstochowa	Sg.	ur. 21.12.53 r.
Ag.	Muszkowo	43—09	Gorzów-Kostrzyn	8—10, 14—15	Zg. Sulęcin	Zg.	ur. 1.12.53 r.
VII	Niegowonice	69—38	Łazy	L	Sg. Zawiercie	Sg.	ur. 21.12.53 r.
Ag.	Rybocice k. Słubic	46—06	Słubice	8—10	Zg. Słubice	Zg.	ur. 1.12.53 r.
VII	Rybokarty	28—11	Gryfice Wąsk. — Trzebiatów Wąsk.	8—15	Sz. Gryfice	Sz.	ur. 14.10.53 r.
poś.	Skwierawy	27—28	Lipusz	L/2	Gd. Kościerzyna	Gd.	ur. 1.12.53 r.
IV	Sosnowiec 8 (Niwka)	70—36	Stalinogród 2	L	Sg. Sosnowiec (miasto)	Sg.	dawniej Niwka
VII	Zawadówka	61—66	Rejowiec-Chełm	8—15	Lb. Chełm	Lb.	ur. 1.11.53 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. Arkuszy druku 1

Rękopis otrzymano: 27.XI. 1953 r. Druk ukończono: 14.XII. 1953 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centr. Zarządu Zaop. Łączności — Warszawa, Ludna 4.

4-B-21260